

"...nincsen üdvösség senki másban..." /ApCsel 4, 12/

JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA MEGVÁLTÓ

2022. Advent XXVIII. évf., 4. szám

AZ MCSSZ ICHTHÜSZ KÖZÖSSÉGÉNEK LAPJA

Márai Sándor: Mennyből az angyal

**MENNYBŐL AZ ANGYAL –
MENJ SIETVE**

Az üszkös, fagyos Budapestre.

Oda, ahol az orosz tankok

Között hallgatnak a harangok.

Ahol nem csillog a karácsony.

Nincsen aranydió a fákon,

Nincs más, csak fagy, didergés, éhség.

Mondd el nekik, úgy, hogy megértsek.

Szólj hangosan az éjszakából:

Angyal, vigyél hírt a csodáról.

Csattogtasd szaporán a szárnyad,

Repülj, subogj, mert nagyon várnak.

Ne beszélj nekik a világról,

Ahol most gyertyafény világol,

Meleg házakban terül asztal,

A pap ékes szóval vigasztal,

Selyempapír zizeg, ajándék,

Bölcs szó fontolgat, okos szándék.

Csillagszóró villog a fákról:

Angyal, te beszélj a csodáról.

Mondd el, mert ez világ csodája:

Egy szegény nép karácsonyfája

A Csendes Éjben égni kezdett –

És sokan vetnek most keresztet.

Földrészek népe nézi, nézi,

Egyik érti, másik nem érti.

Féjük csóválják, sok ez, soknak.

Imádkoznak vagy iszonyodnak,

Mert más lóg a fán, nem cukorkák:

Népek Krisztusa, Magyarország.

És elmegy sok ember előtte:

A Katona, ki szíven döfte,

A Farizeus, ki eladta,

Aki háromszor megtagadta.

Vele mártott kezét a tálba,

Harminc ezüstpénzért kínálta

S amíg gyalázta, verte, szidta:

Testét ette és véréit itta –

Most áll és bámul a sok ember,

De szólni Hozzá senki nem mer.

Mert Ő sem szól már, nem is vádol,

Néz, mint Krisztus a keresztfáról.

Különös ez a karácsonyfa,

Ördög hozta, vagy Angyal hozta –

Kik köntösére kockát vetnek,

Nem tudják, mit is cselekesznek,

Csak orrontják, nyílnak, gyanítják

Ennek az éjszakának a titkát,

Mert ez nagyon furcsa karácsony:

A magyar nép lóg most a fákon.

És a világ beszél csodáról,

Papok papolnak bátorságról.

Az államszféra parentálja,

Megáldja a szentséges pápa.

És minden rendű népek, rendek

Kérdik, hogy ez mivégre kellett.

Mért nem pusztult ki, ahogy kérték?

Mért nem várta csendben a végét?

Miért, hogy megbasadt az égből,

Mert egy nép azt mondta: „Elég volt!”

Nem érti ezt az a sok ember,

Mi áradt itt meg, mint a tenger?

Miért remegtek világrendek?

Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.

De most sokan kérdik: mi történt?

Ki tett itt csonból, húsból törvényt?

És kérdik, egyre többen kérdik,

Hebegtve, mert végképp nem értik –

Ők, akik örökségbe kapták –:

Ilyen nagy dolog a Szabadság?

Angyal, vidd meg a hírt az égből,

Mindig új élet lesz a vérből.

Találkoztak ők már néhányszor

– A költő, a számar, s a pásztor –

Az alomban, a jászol mellett,

Ha az Élet elevent ellett,

A Csodát most is ők vigyázzák,

Lebeletükkkel állnak strázsát,

Mert Csillag ég, hasad a hajnal,

Mondd meg nekik, –

mennyből az angyal

Kegyelemteljes, boldog Karácsonyt kívánunk minden Olvasónknak!

„A Mester itt van és hív téged” (Jn 11,28)

„Én majd elküldöm követemet, aki egyengeti előttem az utat. Hamar eljön templomába az Úr, aki után vágyódtok, a szövetség követe, akit kívántok. Jön már! – mondja a Seregek Ura.”

Malakiás.3,1

Hamar eljön az Úr!

Csendes készülődésben vagyunk így Advent idején. Várjuk az ünnepet, a Karácsonyt, annak eljövételének ünnepét, Aki az egész „világ öröme”, az isteni ajándékot Jézust. Egyik hittanórán tanultuk azt az egyszerű dallamú, sokatmondó adventi-karácsonyi éneket, mely úgy kezdődik: „Lágyan hullik a hó...”. Minden versszak utolsó sora refrénként visszhangozza: „Jézus jön örülj nagyon!”. Ekkor kezdtem a megígért Messiás eljövételével kapcsolatban újra gondolkodni: Ki is jött el több mint kétezer éve ebbe a világba? Ki is fog eljönni az idei Karácsonykor hozzánk? Miért is kell ennek örülnünk? Tudunk egyáltalán igazán örülni? Ha igen, akkor mi a mi boldogságunk alapja?

A válaszok egészen egyszerűnek tűnnek: Aki eljött, eljön, és újra el fog jönni az a megígért Messiás, Isten Fia. Ő az Atyaisten küldötte hozzánk. Ő az, aki magáról úgy beszél, hogy Ő maga az út (Ján. 14,6), melyen a teljességhez juthatunk. Örülni parancsra nem lehet, de ha egy régen várt reménység beteljesedéséről kapunk hírt, az magával tud ragadni. Így tudunk örülni egy új barátnak, egy nem várt új rekordot jelentő sport teljesítményünknek, egy jól sikerült nyári tábornak, vagy egy új, jó iskolába való bejutásnak. Ezek az események, miközben nagyon fontosak is, időhöz kötöttek, múlandóak. Itt azonban az Örökkévaló szólít meg bennünket, a Seregek Ura és olyan ígéretet tesz, mely minden élő ember számára a legnagyobb örömet jelenti. Belátható időn belül szövetséget akar kötni velünk az ég Ura és áldásos jelenléte örökre velünk fog maradni.

Igeszakaszunk, hozzávetőlegesen kétezeröttszáz évvel ezelőtti időszakban arról beszél, hogy Ezsdrás papot, a templomi istentisztelet és a hitélet megszervezésére biztatja a Babiloni Birodalom királya, miután Nehémiás idejében és felügyelete mellett felépülnek a városfalak és a társadalmi-etikai- lelkiélet kérdései is tisztázásra kerülnek. Ő tesz javaslatokat a szegények megsegítésére, meggyőzi kortársait, hogy tartsák meg a szombatot, adják meg a tizedet és az áldozatokat. Ezután Nehémiás több esztendőre visszatér a perzsa birodalom fővárosába. Távolléte alatt Izrael népe éppen a korábbi társadalmi és hitéleti erkölcsi visszaélésekbe, vétkekbe sodródik bele. (Neh.13,7-31) Malakiás – aki nagy valószínűséggel Nehémiás kortársa – kinek neve jelentése „az Ő követe”, éppen ilyen bűnök miatt hirdet ítéletet a választott nép és vezetői felett. (Mal. 1,6-14; 3,5-12) Az ítélet a hamisan esküvők, a varázslók, a napszámot, árvát-, özvegyet-sanyargatók, a jövővényt

kihasznaélók és a templomi ajándékokkal visszaélők felett hangzik el. (Mal.3,5-10) A fel-szabadító ígélet, mely mindenkit – már az ítélethirdetés közben is – megszólít, így hang-zik: „Elküldöm követemet, aki egyengeti elöttem az utat.” Ahhoz, hogy az Úr megérkez-zen el kell egyengetni az utat a szívben, a kapcsolatokban, a közösségben. Mindez Malakiás korában történik, és talán maga ő az, akiről beszél, az Isten által elküldött kö-vetként. Néhány évszázaddal később a Messiás eljövetele előtt Keresztelő János töltötte be az „útegyengető követ” szerepét. Elmondja mit tegyen és mit ne tegyen a nép, a vám-szedők és a katonák, hogy az Úr eljövetele, erre felkészült várakozókat találjon (Luk. 3,7-15). A mai időkben, az „Úr küldötte” szerep ránk hárul. El kell menni, ki kell békülni, véget kell vetni a haragnak, le kell állítani a hamis híreket, pletykákat, ki kell állni az igaz-ság mellett, nevéen kell nevezni és meg kell vallani bűneinket.

Ebben az állapotunkban szól hozzánk is, Jézus idejében is és Malakiás népéhez is a próféta örömteli üzenete: „az Úr hamar eljön templomába”. Az Úrnak épített temp-lomba, a Jézus által meghirdetett Istenországába és mindannyiunk életébe „testébe” személyesen, hisz a testünk a „Szentlélek temploma”. És ez nemcsak a távoli múltban következett be és nem csupán a távoli jövőben valósul majd meg, hanem „hamar”, most következik be: „Jön már!”

Kik életében valósul mindez meg? Mindazok életében, akik utána vágyódnak, akik kí-vánják eljövetelét. Az Úr az Ő templomába jön el... Jön az újra felépült templomba... vagy későbbi időpontban az alázatos Király a Betlehemi istállóba, ebbe a világba. Ennek megfelelően most mindannyiunk lehetőségeként jön el a legegyszerűbb, a legmegterhel-tebb, legkiszolgáltatottabb ember szívébe is. És ha megérkezik hozzánk, akkor beteljesed-ik az ígélet: az a szív az Úr örömteli lakóhelyévé, templomává lesz.

Szabánszky Gábo cst, cspk

A „mindig van lejjebb”

igazságot sokszor tapasztaljuk bosszankodva a körülöttünk lévő világban és fájdalmasan önmagunkban is és persze cserkészköreinkben is. Nem is baj, ha ilyeneket gondolunk, de csak akkor nem, ha hittel tudjuk, hogy mindig van feljebb is. Karácsony összefüggésében – még mindig magunknál maradvá – a „lejjebb” nyilván azt jelenti, hogy már nem várjuk az angyalokat, a Jézuskát sem, esetleg a szüleinket sem, mert már nincsenek e földi világ-ban. És lehet, hogy Karácsonykor még az őrökben, csapatokban is az ünnep mellé gond-ok jönnek, mert éppen az utazik el, aki a főszereplője lenne a pásztorjátéknak vagy ép-pen Karácsony környékén marad el az őrsvetető vagy segédtszt a csapatból. Szóval van a mindig lejjebb érzésnek helye sajnos a csapatban is

De így nem lehet élni! Még akkor sem, ha az emberiség többsége akarva, akaratlan ide manőverezi a saját életét a csillogó szemű ígéletekkel teljes gyermekkor hétköznap-jai és karácsonyai után. A Karácsony pedig nem generációs ünnep. Nem olyan, mint a Gyermeknap vagy a húsvéti locsolás, amibe bele lehet nőni és ki lehet nőni belőle.

A cserkészfogadalom is egy életre szól. Mennyivel inkább igaz ez a Karácsonyra, amit kis és nagy cserkésznek a mindig van feljebb érzésével illik megélni. A Karácsony az egész ember megmentését, az ember felemelkedésének lehetőségét hirdeti. Mert nem csak mi kerülünk olykor lejjebb és lejjebb, hanem maga a mindenható Isten is vállalta a „lejjebb” fájdalmas útját.

Mennyei ragyogásból, tökéletességből, bajtalanságból és büntelenségből, Karácsony éjszakáján leszállt a társadalmilag kivetett pásztorokhoz, a középosztály gőgjével és egoizmusával megterhelt fogadóshoz, el egészen a trágyaszagú betlehemi istállóig.

Ugye, jó nagy utat tett lefelé, de van lejjebb. Ment tovább a via Dolorosa-n, a kereszt-halálig, sőt a poklokig! Karácsony az Isten alászállásának nagy állomása, amelyet továbbiak követnek addig a pontig, míg elindul a felemelkedés. S mindez értünk történt, hogy a mi lejjebb-jeink, cserkész lejjebb-jeink is forduljanak!

Ezt egyedül Krisztus tudta teljességre vinni a húsvéti feltámadásában, amihez azonban a fenti lejtmenetet vállalni kellett neki. Így humanizálódott, így vált emberré maga az Isten Karácsonykor. Alászállt, hogy mi felemeltessünk. A nagy drámának azonban nincs vége az első Karácsonnyal és Krisztus földi életével! Jön most is hozzánk gyermekekhez, cserkészekhez, felnőttekhez, kiábrándultakhoz, képzettekhez és túlképzettekhez, a lejtmenet keserves vándoraihoz. Jön, hogy felemeljen!

A mindenható Isten nem maradt a mennyben, a földre jött jókhoz és rosszakhoz a megmentés szándékával. Az emberek egy része örült neki, aztán gyarlóságából a templomokba vagy az emberi lelkek mélységébe zárta. Ugyanezt teszik ma az embert istenítő humanista bálványimádó liberálisok szintén bezárva az Isten nagy alászállását és felemelő irgalmát a templomba, illetve az emberek privát életébe. Jézus Krisztus pedig, ahogy tudjuk nem a templomba és nem a privát életbe jött az első Karácsonyon és ma sem ott akar lenni, hanem az egész emberiség javát akarja szolgálni életünk minden helyzetébe. Nem utolsó sorban a cserkészletben és a cserkészek szolgálatában.

Igen, itt a cserkészletben is! És ezt sajnos mondani kell, mert régen is, ma is – miként a sok bába között a gyerek – a sok cserkészfeladat között Krisztus is marginalizálódhat az életünkben. Persze mondjuk a törvényben, mondjuk a fogadalomban, állítunk keresztet a tábortban, mondjuk az imákat, legtöbbször gépiesebben, mint kellene. De az élő Krisztus, más szóval a mi életünkben hit, remény és szeretet formájában alászálló isteni érték mindig itt van velünk? Amikor nincs, akkor csak „lejjebb” van. Amikor itt van, akkor mindig van „feljebb”.

Ez a felismerés volt 102 évvel ezelőtt, amikor a Krisztust majdnem elvesztett magyar cserkészletben megjelent az ICHTHÜSZ mozgalom. De csak majdnem. Mert voltak olyanok, akik így kiáltottak bele az elvilágosodott vagy üres vallási gesztusokban beleunalmasodott cserkészletbe, hogy: „Jézus Krisztus a cserkészletnek is Ura!” Az alászálló és bennünket felemelő Jézus Krisztus legyen cserkészletünknek és egész életünknek Ura!

dr. Bóna Zoltán cst., cspk.

„A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben”

(Lk 1,80)

A magyar cserkészzet megújítási kezdeményezése

Az előadás elhangzott a berekfürdői ICHTHÜSZ Vezetői Fórumon 2022. október 21-én

„Csak menjen ki az utcára, csak nézzen ki az ablakon. A rongy, a talán túlságosan ronggyá vált élete – senkinek sem drágább, mint a haza absztrakt becsülete. Lássa meg az arcokat, vegye észre rajtuk, Márta, a megkönnyebbült nyugalmat! Mert ez a döntő: nem bátor elszántság, nem hősiesség, hanem ez van a szemükben: boldog megkönnyebbülés. Mennek együtt vagy külön, mély, boldog nyugalommal neki a tankoknak, a rájuk célzó ágyúknak, gépfegyvereknek. Semmi nem drágább nekik, mint a visszanyert emberi méltóságuk.” (Ottlík Géza: Buda)

Kedves Cserkésztestvérek!

1956. az egész nemzet számára meghatározó, sorsfordító pillanat. Hosszú évek rettetetes terrorja után az emberek megéreztek azt, hogy összetartoznak, s hogy együtt visszanyerhetik az elvesztettnek hitt emberi méltóságukat, elérhetik a szabadságot. A félelem üvegharangja először megrepedt, aztán eltört és újjászületett a nemzet.

A cserkészek is ott voltak – és tudták, mit kell tenniük a maguk helyén, a maguk állapotbeli kötelességéből adódóan.

Horváth János bátyánk, mint kispap gazdaságpolitikus, november első napjaiban Nagy Imre miniszterelnöktől kapta a feladatot, hogy dolgozza ki a magyar gazdaság újraindításának tervét. Elindult nyugatra, hogy tárgyaljon az amerikaiakkal, de mire belefoghatott volna, az oroszok lerohanták Magyarországot. Sok évtized számkivetés várt rá. Volt egyetemi tanár és öt amerikai elnök tanácsadója magyar ügyekben – egyebek mellett neki köszönhetjük, hogy Jimmy Carter visszaküldte a Szent Koronát. Megadott neki, hogy végül hazatérhessen és az Országgyűlés korelnökeként szolgálhassa öreg napjaiban is a hont.

Surján Laci bá' – a legidősebb – végigoperálta az első napok harcait, majd azok csendesedtével társaival a piarista gimnáziumban szervezték a cserkészzet újraindítását. Az emberek kérés nélkül aktivizálódtak, és a cserkészzet néhány nap alatt – kis túlzással – majdnem ugyanott tartott, ahol a szétszórás előtt. Abban a néhány napban újra étellel teltek meg a cserkészotthonok, s már mindenki táborozást és vezetőképzést tervezett.

A Történelem Ura másként döntött. Azokban a napokban, amikor az orosz tankok szétlőtték és letaposták az ellenállást, 1957. februárjában az MSZMP PB-ban eldöntötték, hogy itthon sokáig nem lesz magyar cserkészzet, sokáig nem lesz szabad és normális élet Magyarországon.

A nehéz idők mindenkit megmértek. Mérlegre került, mit ér az életükben a cserkész-törvény. Romantikus játék volt, amely a keskeny ösvényre fordulva elmaradt, vagy életre szóló útravaló, ami mindenhová elkísérte őket. Velük virrasztott a fedezékben, az összeomló házfalak közt, sebesültápolás közben, a börtönben, az emigrációban – s aztán a ká-

dári konszolidáció rendszerhazugságai között. Ez a nemzedék átmentette, amit lehetett és amit kellett. A rendszerváltoztatás idején megkaphattuk tőlük 1956 legendáját, s vele a szabadságot éppen úgy, mint a cserkészetet.

Ez a nemzedék már hazament. A legtöbben csendben és észrevétlen. A Vezetők Lapjában vagy a Magyar Cserkészen lehetett időnként látni egy-egy hazamentem jelet, és kétsornyi írást. Ami utánuk itt maradt és fontos az számunkra megmérhetetlen. Egy-egy ügyel-bajjal elindított csapat, egy-két irányba állított élet, egy-két komoly vagy kevésbé komoly írás. Mégis minden tiszteletünket, megbecsülésünket, s ami ennél is több, a szeretetünket is megérdemlik.

Azt mondják, hogy amelyik nép elfelejti a saját történelmét, azt a népet elfelejti a történelem.

Amikor nem olvasunk Sík Sándort, meg Karácsony Sándort, meg Temesy Győzöt, meg Witz Bélát, meg Major Dezsőt, meg Bodnár Gábort – mégis vezetésre jelentkezünk, és a régi elavult dolgok megreformálására vállalkozunk, nem csak a magyar cserkészet, de a cserkészet lényegét hamisítjuk meg. Amikor nem ismerjük meg a kommunizmus idején működő bűvópatakokat és a pisztrángok útját a forrásvidék felé, amikor nem látjuk a cserkészet küzdelmét a méltó újjáalakulásért, kidobjuk mindazt a tapasztalatot, ami eligazíthatna egy önkéntes mozgalmat fenyegető veszélyek között. Amikor komoly munkatapasztalatok bevonása nélkül, nem csak saját kötelességeink teljesítése, de megismerése nélkül vállalkozunk milliárdos pénzek kezelésére, mindazt kockára tesszük, amit az előttünk járók a lelkekben felépítettek.

Cserkésztestvérek! Valahol utat tévesztettünk!

Nekünk is mérlegre kerül a 30 esztendőnk. Kiderül, hogy mindaz, amit építettünk, mennyire épült homokra, s hogy mennyire volt Isten akarata szerint való.

Kiderül, hogy a magyar cserkészet történetének legnagyobb kudarca után, fel tudunk-e újra állni a padlóról. Fel tudunk-e állni a lélek erejében, és vissza tudunk-e térni a cserkészet Isten közelségében bejárando útjára.

A választ nem szavakkal, nem deklarációkkal, hanem egész életünkkel kell megadnunk. Túl sok volt már az idézőjeles kommunikáció, a különlistákon terjedő szóbeszéd, a szpin, meg a pad alatt való babrálás.

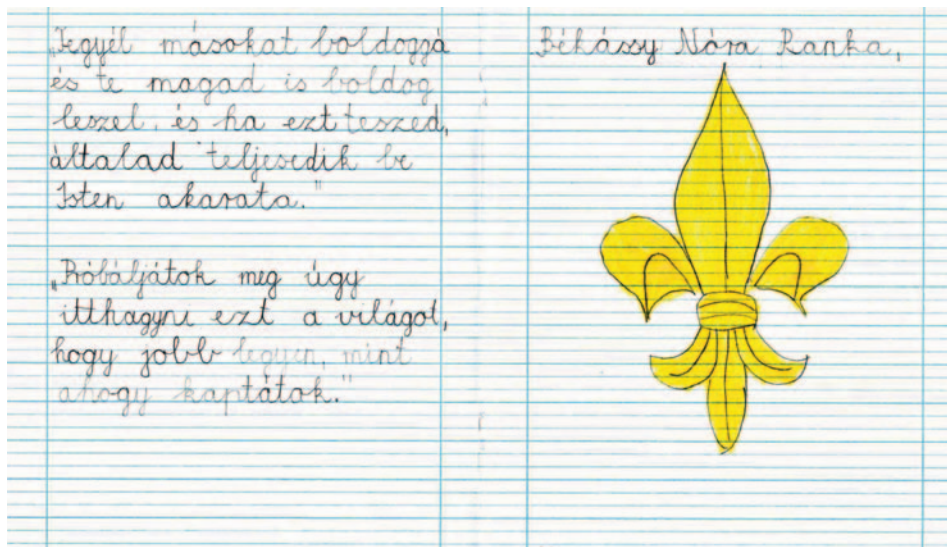
Mindannyian tudjuk, a minősítést és a bizonyítványt végső soron nem mi állítjuk ki magunkról, az általunk végzett munkáról. Még csak nem is a mostani vagy két-három nemzedékkel későbbi cserkészek – ha lesznek. Mert reményeink szerint lesznek. Hanem az Úrjézus Krisztus, aki a cserkészetnek is Ura.

Cserkészhőseink '56-on innen és túl, tudták ezt és ezért tudták megtenni, amit meg kellett tenniük. Ezért tudtak – minden hibájuk és gyengeségük mellett – hűségesek lenni, s ezért tudták ránk hagyni a boldogulás ösvényeit.

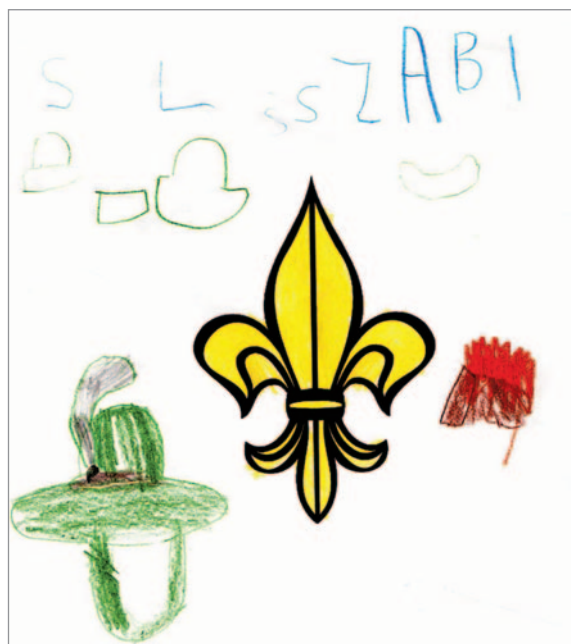
Most a mi időnk van itt. Jó munkát!

Dr. Virág András cst.

Idézetek Lord Baden-Powelltől a hit szerepéről

Békássy Nóra – hód cserkész

A Békássy gyermekek egy évvel ezelőtt készített pályamunkájukkal küldjük a karácsonyi üzenetet BiPi tollából.

Békássy Szabolcs – hód cserkész

„Örüljetek az Úrban mindenkor!” (Fil 4,4)

Templomi betlehemes játék nagyobbaknak

Felső tagozatos és jókedvű gyerekeknek íródott ez a játék. Itt a nagyothalló öreg pásztor a népi betlehemes hagyományok szerint hall félre, az angyalok helyesbítik, amíg tisztázódik az úti cél.

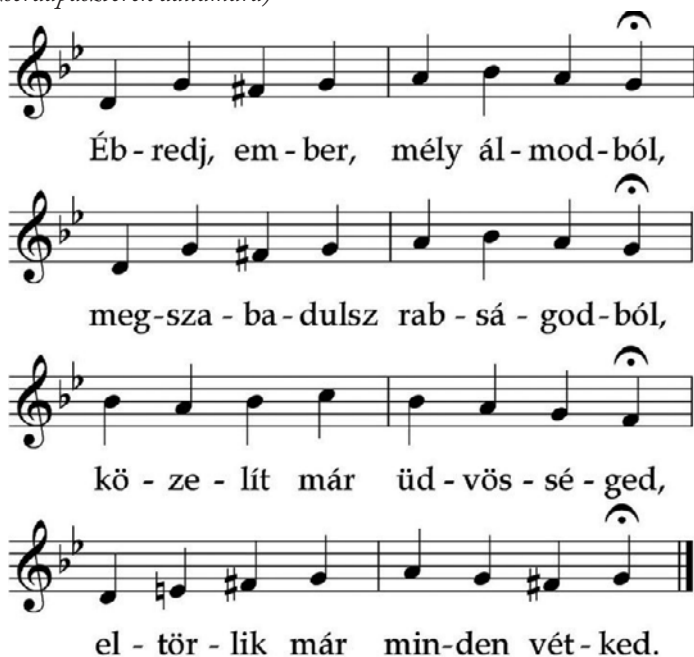
Próféta külön szövege:

Királyok, népek, emberek!
Most már csak rám figyeljetek!
Isten döntött felőletek,
soknak tartja bűnötöket.
Ám a Mindenható tudja
mily nagy sok rossz szokás súlya,
Egyedül nem szabadultok,
bármilyen nagy jó szándéktok!

Ezért küldi el Szent Fiát,
akit áhít mind a világ!
Ám nem úgy, mint gondolnátok!

Szegény lesz a Megváltótok.
Szegények királyaként jön,
megváltást hirdet a földön.
Rejtsétek Őt szívetekbe,
gyertek velem Betlehembe!

Ének: (A Csordapásztorok dallamára)

Éb-redj, em-ber, mély ál-mod-ból,
meg-sza-ba-dulsz rab-sá-god-ból,
kö-ze-lít már üd-vös-sé-ged,
el-tör-lik már min-den vét-ked.

Kispásztor:

Hallja, Öreg! Hallja, Dani!
Itt az idő már váltani.
Hajnal van, vagy mi a kánya,
világosság éjszakába?
Vagy micsoda tünemény ez,
ezer pásztortűznél fényesb'.

Fiatal pásztor:

Be vagy szóva, öcskös, látom.
Mért zavar a nyugodt álmom?
Ugrándozni támadt kedved?
Eridj, de engem kímélj meg. *(ásít...)*
Hanem ahogy most elnézem,
tényleg fény támadt az égen.

Öreg pásztor:

Sokat ivott este kelmed,
te meg, öcskös, korán kezded.
(ellentétes irányba néz)
Nem látok én fényt itt semmit,
csak a Holdat, az is ásít!

Kispásztor:

Ugyan, Öreg, hova bámul?
Igaz, hogy sötét van hátul.
De e kis domb tetejében
valaki áll erős fényben.

Angyal:

Végre, hogy észrevettetek,
mind hát talpra serkenjetek.

Küldetésetek van mostan,
megváltó vár a városban.

Öreg pásztor:

Bevarrva egy kis vánkosban?

Kispásztor:

Nem vánkosban, a városban?

Angyal:

Igen, igen, Betlehemben!

Öreg pásztor:

Olyan messzi? Debrecenben?

Kispásztor:

Nem, csak itten Betlehemben.

Angyal:

Istállóban, kis jászolban.

Öreg pásztor:

Palotában? Szép hintóban?

Fiatal pásztor:

Nem, Öreg, szegény e kisdud,
istállóban született meg.

Angyal:

Induljatok hát, hitetek legyen az iránytű.
(Pásztorok alszanak)

Ének: (A Csordapásztorok dallamára)

Ro - pog a friss hó, pász - to - rok lép - ked - nek,
Hogy Bet - le - hem - be, Jé - zus - hoz ér - je - nek,
Hogy Bet - le - hem - be, Jé - zus - hoz ér - je - nek.

2. Morog az Öreg, kispásztor buzdítja,
Hitük szívüket, útbaigazítja,
Hitük szívüket, útbaigazítja.

Betlehem a szín

József:

Szomorú ez este nekem,
oly bezárt szívű Betlehem.
A Szentlélek rám bízta, hogy
Jézusról gondoskodhatok.
De csak ennyire futotta,
istállóban fa jászolka.
Szívem belül mégis lángol,
hogyan láthatom a Megváltót.

Mária:

Hű jegyesem, ne törj érte,
nézd, karomon szemünk fénye,
Hogy mosolyog a világra,
alig várja, hogy megváltsa.
Ahogy hallom, máris jönnek,
kik jászolóhoz térdelnek,
Pásztorének szűrődik be,
hitük hozta őket ide.

Kispásztor:

Ördög vigye az ördögöt,
a hó gáncsolt, a szél lökött,
a kísértés visszahúzott,
a kegyelem ide vonzott.
(földhöz vágja kucsmáját)
Nem vagyunk mi uraságok,
csak ütött-kopott pásztorok.
Van azért kéréses kezünkbe',
ajándék is valamicske.

Angyal:

Hallod-e, te, zöldfülcse,
szépen szólj e csendességben,
Ördögöt szóba se hozd,
kucsmádat meg fölmarkoljad!

Fiatal pásztor:

Kicsi Jézus, úgy siettünk,
hogy lássuk, mit alig hittünk.
De sokan vártak már téged,
de vajon majd hisznek néked?

Öreg pásztor:

Nyájunk az ég alatt hagytuk,
mi meg ide elballagtunk.
Mintha sosem láttunk volna
istállót e szép városba'.

Fiatal pásztor:

Ej, Öreg, nézzen már széjjel.
Ne aludjon egész éjjel.
Nem az istálló a fontos,
hanem aki született most.
(Odavezeti az öreget a kisgyermekhez.)
Ő az itt a kis Jézuska,
Ő a világ Megváltója!

Öreg pásztor:

Ifjúkorom legszebb álma,
vén szemeim boldogsága.
Mielőtt meghaltam volna,
üdvösségem ő elhozta.

Angyal:

Várj még, öreg, a halállal,
előbb még nagy boldogsággal
Vidd hírül, amit itt láttál,
miről eddig csak álmotdál,
Vidd hírül a kevélyeknek,
bezárkózó szívűeknek,
Hogy kit ők be nem fogadtak,
fényre lett e zord világnak.

Ének: (A „Dicsőség mennyben az Istennek” dallamára...)

The image shows a musical score for a hymn. It consists of four staves of music in 4/4 time, marked with an 'a' (allegretto). The lyrics are written below the notes. The first staff starts with 'Ég és föld e - gyütt é - ne - kel ma.' The second staff continues with 'Te ne - ked, vi - lág Meg - vál - tó - ja.' The third staff has 'An - gya - lok és em - be - rek, fi - a - tal és az ö - reg,' and the fourth staff concludes with 'Ég és föld, an - gya - lok, em - be - rek.'

2. Betlehem, eljött dicsőség.
Úr Jézus lett a te vendéged.
Gonoszok és irigyek,
térjete meg, higgyetek,
Betlehem, Úr Jézus, vendéged.

3. Pásztorok, híven imádjátok.
Ez éjjel kegyelem szállt rátok.
Láthatja két szemetek,
kiért a világ eped.
Pásztorok, kegyelem szállt rátok.

Kispásztor:

Az ám, mielőtt elmennénk, elő az ajándékokkal.

József:

Hát te, öreg, mondd, mit hoztál, ki az imént imádkoztál?

Öreg pásztor:

Elhoztam öreg kulacsom, régi kincsem neki adom.

József:

Talán csak nem bor van benne, vagy pálinka egy kisdednek?

Öreg pásztor:

Nem, nem! Mézzel van csordultig, érezzé, sokan szeretik.

József:

Hát te, Dani, mit rejtegetsz, ajándékba mit tervezgetsz?

Fiatal pásztor:

Szép furulyám mívés darab, a Kisdednek nagy kincs marad, Elhoztam hát, hogy átadnám, benne ezer kedvenc nótám.

József:

Kispásztor, könnyes a szemed, ajándékok vajh mi lehet?

Kispásztor:

Itt e kicsiny dobozkában egy madárfióka pár van. Én találtam, nevelgettem mind a kettőt oly gyengéden. Elhoztam most Máriának, a boldog édesanyának,

Hogyha majd az áldozatot Jézusért bemutatjátok, Ezt adjátok köszönétként Istennek e kisgyermekért.

Mária:

Milyen figyelmesek vagytok, vigasz nélkül el nem hagytok, Örömöm e Kisded felett Ti csak még megtetézitek. Áldott legyen minden apró figyelmesség a világon, mit egy ember a másiknak nyújt s véle az Úr Jézusnak.

Angyal:

A földön ilyen szép estét, nem láttam én soha tán még. Ennyi jó érzés, szeretet tölti el az embereket, Akik Jézust megismerték, életük neki szentelték.

Angyal:

Bár mindenki ilyen lenne, mint e pásztorok ma este, Figyelmesek, jószívűek, lemondók áldozatkészek. Jézustól a föld szebb lenne, béke az emberszívekbe'.

Angyal:

Higgyük hát hogy a gonoszság eltűnik egy szikra alatt, Ha szeretet lép helyébe, szelídség és jóakarát. De ehhez ám meg kell térni, Isten útjára kell lépni.

Próféta:

külön szöveg (Lásd az elején!)

Befejező ének: Fel nagy örömré...

Fel nagy ö-röm-re, ma szü-le-tett,
Má - ri - a kar - ján é - gi a lény:

a - ki u-tán a föld e-pe-dett;
is - te-ni kis - ded szűz-nek ö - lén.

Egy - sze-rű pász-tor, jöjj kö-ze-lebb,

nézd a te é - des Is - te-ne-det!

Próféta:

Mindent jól megjegyeztetek?
Van még hitetlen köztetek?
Mindnyájan Hozzá tartozunk,
Ő a békénk, Ő az Urunk!
Ugye, meg tudtok változni?
Tudtok áldozatot hozni?

Reggel s este imádkozni?
Egyházatokhoz tartozni?
Hiszen Őt fel itt lelitek,
megtisztítja szíveitek!
Most már ezen örvendjete,
áldása legyen veletek!

„Lábam előtt mécses a te igéd...” (Zsolt 119,105)

Emlékeztető

*a Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének Fórumáról
Berekfürdő, 2022. október 21 – 23.*

Az ezévi Fórumunkon – bizonyára a megszokottól későbbi időpont miatt is – csak három csapat képviseltette magát huszonegynéhány fővel, Budapestről, Dunavarsányból és Monorról.

A programtervezetnek megfelelően tartottunk *istentiszteleteket, áhítatokat, zászlósertartásokat, tábortüzeket és reggeli tornákat*. Tekintettel arra, hogy e hétvége vasárnapján emlékezünk az 1956-os forradalom és szabadságharc 66. évfordulójára, *ünnepi előadást hallgattunk meg* dr. Virág András cserkészttisztól, történésztől. Az előadás teljes terjedelemben olvasható e szám *„A kisgyermek pedig növekedett és erősödött lélekben...”* rovatában. Virág András beszámolt arról a munkájukról is, amelynek során *egy alternatív cserkészszövetséggel gondolják megújítani* a magyar cserkészetet. Elgondolkodtató, megfontolandó szempontokat ismertünk meg ennek az alternatív szövetségnek az alap-szabályából.

Természetesen számba vettük az *elmúlt esztendő eseményeit, programjait, örömeit és gondjait*. A monoriak sokadik, rutinszerű, de mégsem unalmas, sőt izgalmas táboruknak eseményeit élhették újjá, a dunavarsányiak pedig az évek óta szünetelő, de tavaly újra sikeresen megrendezett Nagytáborukra emlékeztek lelkesedéssel.

Nem utolsósorban élveztük a szép napsütésben a strandfürdő minden áldását.

A tematikus munkára az alábbiakban emlékeztetünk.

- *„A magyar cserkészet gyenge pontja a tisztos ökumené” című vitaindító írását* az elnök mutatta be, amely az októberi számban olvasható teljes terjedelemben. A jelenlévők valós problémaként erősítették meg a felvetéseket és örömeiket fejezték ki amiatt, hogy ez a terület az ő életükben a folyamatos figyelem középpontjában van. Kifejezték további reménységüket, hogy ez a néhány gondolat megtermi a maga gyümölcsét Szövetségünkben, Kerületeinkben, Vezetőképzőinken és az MCSSZ minden tevékenységében.
- *A résztvevők három helyszínes, forgószínpados programban ismételték át az idevonatkozó tudásukat: történet és törvények; tűzrakás és főzés; ének és alaki.*
- *A délután szabad beszélgetéssel telt fürdőben.*
- *A koraesti beszélgetés visszautalt a tavalyi programunkra. Elvégezte a még hátralévő idej programok finomhangolását és körvonalazta a 2023-as terveket az alábbiak szerint:*
November 26. 10 óra Táborkereszt-ICHTHÜSZ adventi kézműves délelőtt, Csepelen
November 27. Advent első vasárnapi fogadalomtétel ICHTHÜSZ köszöntővel, Monoron

December 4. 9 óra MCSSZ OKGY, ICHTHÜSZ szolgálattal a BiPi Villában
December 10. Békeláng-átvétele ICHTHÜSZ képvisellel Bécsben
December 11. 10 óra Békeláng-átadása az ICHTHÜSZ házigazdai szerepével Pest-
erzsébeten
December 12. Békeláng-átadása ICHTHÜSZ szolgálattal a Parlamentben
December 12 – 13. Békeláng-átadás a köztársasági elnöki hivatalában és a nemzetpoliti-
kai államtitkárságon ICHTHÜSZ képvisellel
December 21. Cserkész-kedvcsináló ICHTHÜSZ szolgálattal a református iskolában
Kunszentmiklóson
December 28. MCSSZ 110 éves ünnepi istentisztelete kirándulással ICHTHÜSZ szolgál-
lattal a Kálvin téri templomban és a Budai hegyekben
Március 3 – 4 ICHTHÜSZ lelki hétvége
Március 4 – 5 ICHTHÜSZ közgyűlés
Április 28 – május 1. Evezős, biciklis ICHTHÜSZ Majális Szatmárban
Július 18 – 25. ICHTHÜSZ Nagytábor Imolán
Augusztus 10 – 13. ICHTHÜSZ Vízitúra a Csepel-sziget körül
Szeptember 29 – október 1. ICHTHÜSZ Fórum Berekfűrdőn

- *Az aktualitásokat az alábbiak szerint beszéltük meg:*

A CPGS-ről az elnök elmondta, hogy most éppen vezető nélkül van. Egy afrikai baptista
lelkész/cserkész, Charles-Olivier Yapi-Melchisédek alelnökként képviseli a szervezetet.
Magyarországi látogatásra bejelentkezett. Az elnök és a missziói titkár intézi a szükséges
teendőket.

A Református Közéleti és Kulturális Alapítvány megkereste az ICHTHÜSZ vezetőségét
és együttműködési szándékát fejezte ki, illetve az ICHTHÜSZ segítségét kérte reformá-
tus iskolák és gyülekezetek körében a cserkészlet népszerűsítéséhez. A teológiai titkár és
az elnök személyes beszélgetést folytatott az Alapítvány képviselőjével és kölcsönösen
megerősítették a jövőbeli kooperáció szándékát.

*Az MCSSZ új vezetőségénél az ICHTHÜSZ – minden korábbi csalódása és kurrens vélt
vagy valós sérelmei közepette – személyes találkozót kezdeményez.*

A Fórum résztvevői az elvégzett munka jó érzésével, a tervek és feladatok felé megújult
lelkesedéssel fordulva, a várható nehézségekkel pedig bátran szembenézve tértek vissza
otthonukba, hiszen: „Jézus Krisztus a cserkészletnek is Ura!”

K.m.f.

Nagy László cst. cspk.
főtítkár sk.

Széplaki Mercédesz
jegyzőkönyvvezető sk.

dr. Bóna Zoltán cst. cspk.
elnök sk.

Karácsonyi dicséret

Krisz - tus U - runk - nak ál - dott szü - le - té - sén,
Mond - junk an - gya - li dalt meg - je - le - né - sén,
Mely Betlehem - nek mezején nagy ré - gen Zengett ekképpen:

2. A magasságban dicsőség Istennek, Békesség legyen földön embereknek, És jóakarát mindenféle népnek És nemzetségnek!
3. Eljött már, akit az atyák rég vártak, Sok királyok is kit látni kívántak, Kiről próféták jövendőt mondtak, Nyilván szólottak.
4. Ez az Úr Jézus, igaz Messiásunk, Átala lett sok bűnünkből váltságunk, A mennyországban örökös lakásunk, Boldogulásunk.
5. Háladás legyen az Atya Istennek, ő szent Fiának, a ma születettnek, A Szentléleknek, mi bölcs oktatóknak, Vigasztalóknak.
6. Ó, örök Isten, dicső Szentháromság, Szálljon mireánk tőled világosság. Távozzék tőlünk bűn és szomorúság, Legyen vidámság!

**Lapzárta után kaptuk a hírt, hogy Hada Tibor bá' hazament! Nyugodjon békében!
A következő számban megemlékezünk róla!**

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének folyóirata (ISSN 1219-6479)

Kiadja az Evangéliumi ICHTHYS Cserkész Alapítvány,

www.dunavarsanyireformatosok.hu

2336 Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. KDB 13597539 12302010 00031878

Felelős kiadó: Nagy László. Szerkeszti: a szerkesztő bizottság

A Bizottság elnöke: dr. Bóna Zoltán. Főszerkesztő: Nagyné dr. Csobolyó Eszter

A bizottság tagjai, a rovatvezetők:

1. A Mester itt van és hív téged (Jn 11,28) – Igemagyarázat: Szuhánszky Gábor
2. Állíts magadnak jelzőoszlopokat (Jer 30,21) – Visszaemlékezések: dr. Bóna Zoltán
3. A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80) – Cserkészpedagógia: Nagyné Kele Márta
4. Egymás terhet hordozzátok... (Gal 6,2) – Csapatélet: Széplaki Mercédesz
5. Örüljete az Úrban mindenkor! (Fil 4,4) – Évfordulók – Ének – Játék – Humor: Botos Mária
6. Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105) – Hivatalos rész: Nagy László

A lap megrendelhető Közösségünk címén: 2336, Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. Tel.: 06-20 9143-893

e-mail: dunavarsany.ref@gmail.com • Honlap: www.dunavarsanyireformatosok.hu